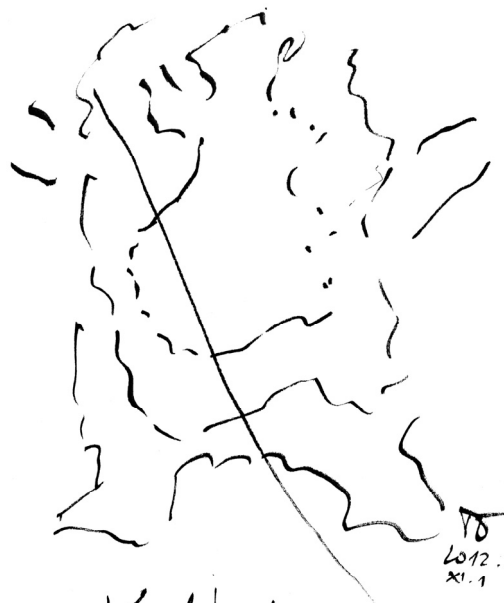

A kötet hullámzása így állandó kizökkenés: egyre kijebb, miközben folyamatosan rá kell döbbernünk: a saját nyelvünkben sem bízhatunk, kígyót melengettünk a szánkban. Kimozdít a bejáratott frázisainkból, lejárhatja, kiforgatja szófordulatainkat. Nyelvével elidegenít nyelvünkötől, miközben sehová sem édesget.

A feladat pedig bevégezhetetlen, a könyv becsukhatatlan, maximum abbahagyható, ahogy a kötetet lezáró, ciklusokon kívüli, keresetlennek ható, de valójában az első benyomásnál talán kevésbé bagatell szójátékok is sugallják: „*Felületek mint a mélység / kérdésére adott feleletek. // Feleletek mint a mélység kérdését fölvető felületek*” (Képek).

Ki, birni
(Bárki mérlegel ki birni lehet, de ha
bárni van: ki birhatatlan)